

вно взяла верх над здоровим глуздом» [1]. Автори використовували вигадані імена, однак фейкові статті успішно проходили рецензування в наукових журналах. А одна з найбільш абсурдних статей була відзначена спеціальною нагородою наукового журналу. З 20 написаних псевдонаукових робіт щонайменше сім були відрецензовані провідними вченими і прийняті до публікації. «Щонайменше сім» – тому що ще сім статей перебували на етапі розгляду і рецензування в той момент, коли вчені повідомили про проведений експеримент. «Наука має на меті встановити істину, наполягають автори, але в області соціальних досліджень істина вже давно мало кого цікавить. Головне – це відповідність ідеологічним нормам» [1]. Проте саме викривну діяльність англійських вчених ЗМІ назвали неетичною.

Отже, fake news давно вже переросли окремі явища, і перетворилися в світогляд. «Fake news» – це придумана альтернативна реальність, в якій зацікавлені самі творці цієї паралельної реальності.

Використана література:

1. Воронин Н. Научный скандал года: ученые писали фейк-исследования, чтобы разоблачить лженауку. / [Электронный ресурс] – Режим доступа: <https://www.bbc.com/russian/features-45751968> (дата обращения: 03.01.2019).
2. Гриневич В.А., Даниленко В.М., Кульчицкий С. В., Лисенко О. Є. Україна і Росія в історичній ретроспективі: Нариси в 3-х томах: Том 2. Радянський проект для України / В.А.Гриневич, В.М. Даниленко, С. В. Кульчицкий, О. Є. Лисенко / К.: Наук. думка, 2004. – 531 с.
3. Демідова А.А., Ярова А.Б. Засоби масової інформації як «четверта неформальна гілка публічної влади»: способи медіа-маніпуляції // [Електронний ресурс] / А.А.Демідова, А.Б.Ярова / Електронний журнал «Державне управління: удосконалення та розвиток» включено до переліку наукових фахових видань України з питань державного управління – 2018 – № 4 – Режим доступу до журн.: http://www.dy.nauka.com.ua/pdf/4_2018/102.pdf (дата обращения: 22.02.2019).
4. Мудра І. Поняття «фейк» та його види у ЗМІ / І. Мудра // Теле- та радіожурналістик. – 2016. – Випуск 15. – С. 184–188.

2.6. Пізнавальний потенціал міждисциплінарних соціологічних досліджень в умовах глобалізації

Artemenko S.B.,
sveta_shvets@bigmir.net
Candidate of Sociological Sciences, Associate Professor,
Deputy Head of Sociology Department,
Faculty of Personnel Management,
Sociology and Psychology Kyiv National Economic University
named after Vadym Hetman Kyiv, Ukraine

Flyashnikova A.B.,
allafb@i.ua
Candidate of Sociological Sciences, Associate Professor,
Sociology Department, Faculty of Personnel Management,
Sociology and Psychology Kyiv National Economic University
named after Vadym Hetman Kyiv, Ukraine

HEURISTIC POTENTIAL OF SOCIOLINGUISTICS IN THE RESEARCH OF SOCIAL REALITY

One of the main signs of the innovativeness of modern sociological science is the implementation of interdisciplinary researches in different social spheres. Hence the interdisciplinarity of sociological knowledge is characterized by significant cognitive resources

through a combination of various theoretical approaches, paradigms, methodologies etc., the ability to comprehensively and systematically examine the problem. In these conditions, it is actually to study the heuristic potential of such an interdisciplinary scientific direction as sociolinguistics, especially, in the context of the decision of important problems of domestic society: regulation of the language state politics, bilingualism, researches of social conflicts on the basis of linguistic issues, etc.

It should be underlined that sociolinguistics is the branch of linguistics that studies the laws of development and existence of language, determined by certain social conditions of society's life. The professor M.P. Kochergan gives the following definition of this science: «Sociolinguistics is the science that studies problems connected with social nature of language, its social functions, mechanism of influence of social factors on the language and the role of language in the life of society» [1].

Modern sociolinguistics emphasizes the study of the linguistic personality as a representative of the social group, seeing its task in the analysis and modeling of the linguistic situation, research of various embodiments of the language (idioms) and their communicative power, channels and the possibilities of the state's influence on the linguistic situation. According to N.P. Shumarova, sociolinguistics studies all spheres where the language functions but through the prism of personality [2]. The focus of sociolinguists is the linguistic competence of personality, that is, knowledge of the language and the ability to use it, and the communicative competence, that is, the ability to take into account the socio-cultural parameters of communication.

Thus sociolinguistics analyzes language in its social context, in particular, how people use language who form a certain society. At the same time all factors are taken into account which can influence on the usage of language from various characteristics of the speakers themselves (their age, gender, level of education and culture, type of profession etc.) to the specifics of a particular speech act.

In the structure sociolinguistics are distinguished theoretical and experimental sociolinguistics; synchronic and diachronic sociolinguistics; macro- and micro-sociolinguistics that determines the main directions of sociolinguistic research and their heuristic possibilities.

Theoretical sociolinguistics as the direction of sociolinguistics researches studies the most common problems of correlation of language and societies: research of social conditionality of language functioning; analysis of processes of voice dialogue, in particular, its such important factors as the system of social roles performed by the participants of communication, socio-psychological conditions of the realisation of speech acts; studying of interaction and languages in the conditions of their existence in one society; borrowing contact language elements etc. Experimental sociolinguistics appeals to the concrete analysis of socio-language connections. Synchronous sociolinguistics explores the relationships between language and social institutions. Diachronic studies the processes that are characterized by the development of language in the connection with the development of society.

Depending on scale of objects which sociolinguistics is interested, there are distinguished macrosociolinguistics and microsociolinguistics. The first one studies language relations and processes which take place in large social groups, often allocated conditionally, according to one or another social attribute (for example, age, level of education etc.). Microsociology analyses language phenomena taking place in real and small groups of native speakers.

Heuristic potential of the sociolinguistics is caused also by cognitive possibilities of methods applied by this science. Scientist O.D. Schweitzer points out that the methods of sociolinguistics are the synthesis of linguistic and sociological procedures. Such methods are on two groups: methods of field research (questionnaire, interview, direct observation) methods of sociolinguistics analysis of the language material [3].

Many varieties of sociolinguistic researches are connected with collection and analysis of mass material (for understanding of language application by social groups, not separate individuals). At the same time in the sociolinguistics are applied the methodical techniques that have used by

sociologist for a long time: surveys, observations, content analysis of sources, which are transformed in accordance with the specifics of sociolinguistic analysis.

Prospects of further researches should be directed to the research of the specific features of theoretical and methodological foundations, verification of cognitive limitations and advantages of the tools of sociolinguistic research in the context of global challenges of our time.

References:

1. Кочерган М.П. Мова як символ соціальної солідарності // Мовознавство.– 2003.– № 1.– С. 3–10.
2. Шумарова Н. П. Мовна компетенція особистості в ситуації білінгвізму / Н. П. Шумарова. – К.: Видавничий центр КДЛУ 2000. – 283 с.
3. Швейцер А. Д. Современная социолингвистика: Теория, проблемы, методы / А. Д. Швейцер. – 4 изд. – М., 2012. – 176 с.

Вінська О.Й.

oksana_v@hotmail.com

кандидат економічних наук, доцент,
доцент кафедри європейської економіки
і бізнесу факультету міжнародної економіки і менеджменту
ДВНЗ «Київський національний економічний університет
імені Вадима Гетьмана» м. Київ, Україна

Токар В.В.

tokarww@ukr.net

доктор економічних наук, професор,
професор кафедри міжнародних фінансів
факультету міжнародної економіки і менеджменту
ДВНЗ «Київський національний економічний університет
імені Вадима Гетьмана» м. Київ, Україна

ОСОБЛИВОСТІ СОЦІАЛЬНОГО ФЕНОМЕНУ ЖІНОЧОГО ПРЕДСТАВНИЦТВА В ПОЛІТИЦІ: КЕЙС УКРАЇНИ, ПОЛЬЩІ ТА РУМУНІЇ

Сучасний етап розвитку глобальної політики характеризується зростанням представництва жінок у державному керівництві, що свідчить про посилення їх прагнення до управління країнами. Тим не менше, гендерний розрив у політичному вимірі залишається суттєвою проблемою, адже частка жінок у парламентах та урядах країн є досить низькою, зокрема в Україні на 49 жінок у Верховній Раді України припадає 374 чоловіки, а в Кабінеті Міністрів України – 6 проти 25 [1], що свідчить про їх низький вплив на прийняття рішень щодо соціально-економічного розвитку країни. Відсутність пропорційного представництва жінок у керівництві держави не дає їм можливості адекватно відстоювати своїх соціальні інтереси та використовувати свій інтелект та талант задля розбудови сталої економіки.

У нашому попередньому дослідженні ми довели, що існує помітний зв'язок між політичною емансипацією жінок та економічним розвитком країн [3], отже питання подолання гендерного розриву у політичній царині набуває особливої значущості для України, яка потерпає від низького рівня життя переважної більшості громадян, примітивізації структури економіки та експорту, а також надмірної корупції.

Для дослідження причин низького рівня політичної емансипації жінок ми використали статистичну інформацію з World Values Survey, яка показує замір стереотипних уявлень суспільства щодо жінок на політичних посадах. Зокрема ми обрали відповіді на питання «Чи є